

Jack și sâmburii magici

Ilustrator: Nawras Douça

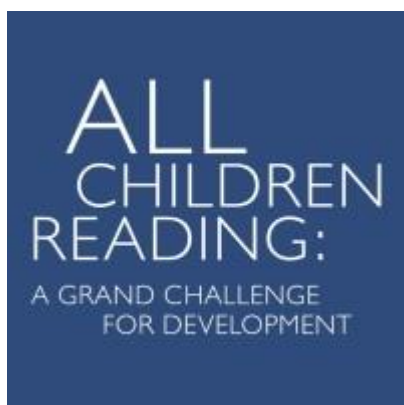
Autor: Maria Daadouch

3asafeer.com

The original work of this book was made possible through the generous support of the All Children Reading: A Grand Challenge for Development (ACR GCD) Partners (the United States Agency for International Development (USAID), World Vision, and the Australian Government). It was prepared by Asafeer Education Technologies FZ LLC and does not necessarily reflect the views of the ACR GCD Partners. Any adaptation or translation of this work should not be considered an official ACR GCD translation and ACR GCD shall not be liable for any content or error in this translation.

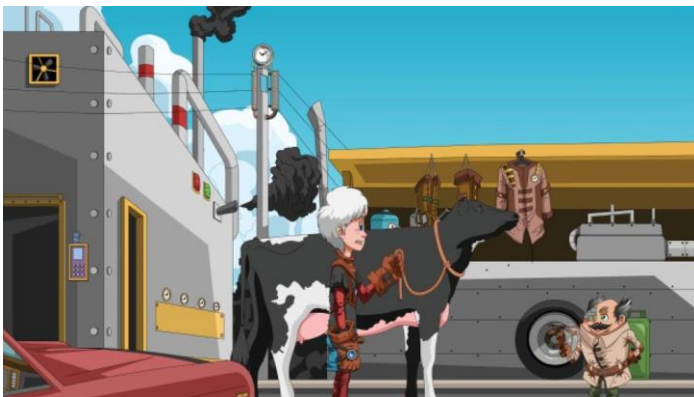
Jack era un copil albinos tare deștept. El trăia împreună cu mama lui în anul 2092. În acest an, abia dacă mai exista stoc de combustibil pe Pământ. Litrul de combustibil pe care familiile îl primeau o dată pe săptămână abia era suficient pentru gătit sau încălzire în nopțile reci.

Jack și mama lui aveau o vacă. Aceasta le dădea lapte. Serveau laptele cu stafide și curmale, ca să nu fie nevoiți să îl gătească și să consume astfel combustibilul care trebuia să le țină de cald. În curând, vaca îmbătrâni și nu le mai putea asigura laptele necesar.

Într-o zi, Jack tăia lemne când mama sa l-a strigat și i-a spus: „Nu mai avem lapte, așa că o să folosim combustibilul pe care îl avem ca să gătim, cum face toată lumea. Du-te și vinde vaca și cumpără niște combustibil.”

Aceasta era o sarcină importantă pentru Jack.

Jack luă vaca și merse la piață. Pe drum, întâlni un pitic cu o mustață mare. Piticul învârtea pe degetul său un săculeț de mărimea unei nuci. L-a oprit pe Jack și l-a întrebat: „Hei, băiete, unde te duci cu vaca ta?” Jack răspunse: „O vând ca să cumpăr niște combustibil.”

Piticul își frecă palmele și spuse: „Și pentru ce ai tu nevoie de combustibil? Oricum se epuizează repede și, pe deasupra, emană un fum teribil. Hai să facem așa. Tu îmi dai vaca și eu o să-ți dau sâmburii de struguri din sacul meu maro. Sunt sâmburi magici”, șopti piticul. O să crească într-un butuc uriaș de viță de vie care o să ajungă la cer și o să mănânci struguri pentru totdeauna. Și poți să arzi părți din el ca să-ți dea căldură.”

Jack se gândi: „Pesemne că piticul e foarte generos!” și înainte ca piticul să apuce să își schimbe oferta, Jack spuse rapid: „De acord!” Piticul puse micul sac în palma lui Jack și spuse: „Copiii albinoși sunt deștepți! Bună alegere!”, apoi a dispărut cu vaca și cu mustața lui cu tot. Oare o să regrete Jack decizia?

Bineînțeles, nu a făcut-o. Jack zâmbi și își spuse: „Am scăpat de o bătaie de cap cu mersul la piață și m-am ales cu mâncare gratis și căldură pentru o viață întreagă. E adevărat, nu-i așa, copiii albinoși sunt inteligenți.”

Apoi s-a grăbit înapoi spre casă.

Mama lui Jack rămase surprinsă de cât de repede se întoarse fiul ei și i-a întrebat: „Unde e combustibilul?” Jack a golit sacul maro din mână și trei sâmburi de struguri se iviră rostogolindu-i-se din palmă. Cu mândrie, i le-a dat mamei lui, explicând: „Am cumpărat ceva mai bun decât combustibil! Sâmburi de struguri... sâmburi magici de struguri!”

Mama lui îngheță pentru un timp, apoi chipul i se înroși, firele de păr i se ridicară în cap și...

I-a smuls sâmburii din mână și i-a aruncat nervoasă în iarbă în timp ce bătea din picior continuu. Izbucni în plâns și spuse: „Cum o să mă descurc cu toată situația asta? N-am lumină, n-am căldură, n-am combustibil și, mai presus de toate, am un băiat atât de aiurit.”

Voia să-l pedepsească, dar băiatul o zbughi rapid. Jack nu era numai deștept, ci și rapid. Așa că se ascunse în spatele unui copac și așteptă ca mama lui să se liniștească. Erau patru lucruri care îl întristau pe Jack: foametea, frigul, întunericul și mamele nervoase.

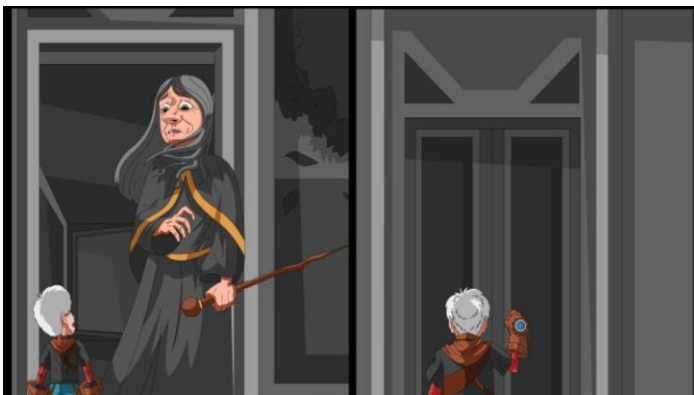
Mama lui trânti ușa cu putere când intră în casă. Nu își dădu seama de minunile care se întâmplau între timp în propria ei grădină.

Acolo, trei tulpini mici verzi crescură exact unde fuseseră aruncate semințele. Au crescut și au tot crescut, încolăcindu-se una în jurul celeilalte și au continuat să crească până au ajuns la nori. Jack se frecă la ochi, nevenindu-i să creadă ce vedea. „Știam eu că pot avea încredere în domnul Pitic-Mustață-Mare. O să mă cațăr până în vârf și o să culeg cât de mulți struguri pot. Asta o va face fericită pe mama.”

Jack se cățără mult și bine până ajunse la nori. Trecu prin ei și, spre surpriza lui, văzu un imens palat negru și înfricoșător, dar nici urmă de struguri. Poate erau toți la stăpânul castelului!

Jack bătău la uşă furios. O bătrână deschise uşa şi rămase şocată când îl văzu. Părea că această bătrână luase toţi strugurii lui Jack. Îl pofti înăuntru şi îl întrebă: „Pentru ce ai venit aici? Trebuie să pleci imediat. Soţul meu, Funingine, Monstrul Fumului o să ajungă aici în orice moment. Şi iubeşte gustul copiilor! Serveşte copii albi cu pătrunjel, ca aperitive, iar pe cei mai închişi la culoare cu sare şi unt. Cât despre albinoşi, îi ronţăie cu caramel.”

Jack nu voia să fie zdrobit cu caramel -- trebuia să fugă.

Jack se grăbi înspre ușă, dar era prea curios ca să plece. El nu era doar deștept și rapid, era și curios. A întrebat-o pe bătrână: „Cine e Funingine, Monstrul Fumului?” Cu tristețe, aceasta i-a răspuns: „E un monstru făcut de oameni. Cu sute de ani în urmă, când oamenii foloseau petrol, acesta ardea și emana fum. Fumul s-a transformat într-un mic monstru, care a tot crescut până a devenit un monstru gigant. Din păcate, copiii sunt felul lui preferat de mâncare. E foarte periculos aici, Jack. Trebuie să pleci acum!”

Jack refuză să plece și spuse: „Nu avem nici combustibil, nici mâncare și nu plec de aici până nu obțin strugurii mei.” Bătrâna deschise un dulap din spatele ei și scoase unul din cele mai minunate lucruri pe care Jack le văzuse în viața lui.

Era o găscă-robot. „Ia găscă!”, spuse bătrâna în timp ce i-o înmâna lui Jack. „Aceasta e găscă mea, Silicona. Dacă o lași sub soare, va depune un ou cu combustibil auriu în fiecare zi. Acest combustibil nu emite niciun fel de fum. Funingine l-a ascuns aici de ani de zile, fiindcă voia să devină din ce în ce mai puternic de pe urma petrolului folosit de oameni.”

Jack era atât de fericit! O grămadă de combustibil însemna o grămadă de mâncare și căldură. Era pe punctul de a fugi cu gâsca sub braț, când auzi pași grei mișcându-se înspre ușă și apoi ușă deschizându-se. O, nu! Se întoarcea Funingine!

Bătrâna luă repede o oală de fier și îl acoperi pe Jack cu ea. Oalele de fier sunt o invenție șmecheră. În primul rând, pentru că poți găti în ele. În al doilea rând, poți ascunde copii albinoși sub ele!

Jack își lipi urechea de peretele oalei, ca să audă ce se întâmpla în afara ei. Auzi o voce sâsâită care spunea: „Miroase a copil albinos delicios!” Bătrâna răspunse: „Cum e posibil să ajungă copii aici? Nu vezi că suntem deasupra norilor?”

Deodată, însă, Jack văzu că oala se ridică și deasupra sa i se înfățișă monstrul.

Îl descoperise monstrul! Era negru și cu privirea întunecată. Mirosea oribil. Lui Jack nu prea îi plăcea de el, așa că se trase cu găscă spre o gaură în perete. Trecu prin gaură și ajunse iar deasupra norilor, așa că se grăbi spre vița de vie, alunecând pe ea în jos. Însă Funingine îl urmări.

Când Jack ajunse din nou pe pământ, găsi un topor lângă butucul de viță de vie. Înșfăcă toporul și începu să taie.

Cu mișcări agile și puternice, Jack a tăiat vrejul.
Funingine se prăbuși și – în contact cu solul – dispăru
imediat.
Jack se sprijini de zid îmbrățișând-o pe Silicona, găscă
lui robot. Aceasta strălucea puternic în lumina soarelui.

Apoi brusc, simți că ceva căzuse pe jos.
Gâsca depuse un ou cu combustibil auriu.

Era atât de bucuros și se grăbi să-i arate și mamei sale.
Când aceasta îl văzu, îl întrebă „Unde ai dispărut? Am fost
atât de îngrijorată!”

Jack o luă pe mama lui de mână și o duse la mansardă. I-a arătat gâsca și i-a spus: „Siliconă, gâsca noastră de aur o să ne asigure lumină și căldură cât timp soarele va continua să strălucească.”

Jack și mama lui au trăit fericiți până la adânci bătrâneți și au împărțit combustibilul auriu cu toți vecinii lor.

Sfârşit